

TÜRKİYE DOÇENT VE PROFESÖR ÇÖPLÜĞÜNE NASIL DÖNDÜ

Ahmet Koyuncu yazdı

Türkiye doçent ve profesör çöplüğüne nasıl döndü

06 Mart Salı 2018 02:56

Akademi çürüdü ve birkaç idealist dışında tüm okumuşlar koktu. Bir yandan YÖK'te jürisi ayarlanan siyasetin atadığı doçentler, diğer tarafta ise özel hastanelerde ki sahte doçentler...

Bir insan neden doçent ve profesör olmak ister? En önemli nedeni, idealizmdir. Bilim ve akademi aşkıdır. Yıllarını verir, saçlarını o uğurda ağartırsın, üniversite ise sana o unvanları verir. Üniversiteden ayrılırken de o unvanları kapıda bırakır ve normal bir birey olarak hayatına devam edersin. İdeali budur...

Ama Türkiye'de ise bu unvanları üniversite değil, YÖK verir. YÖK'ün verdiği doçentlik, profesörlük ise ömür boyu bir apolet gibi taşınır. O unvanların getirdiği albeni ticarete, siyasette ve medyada kullanır ve ciddi kazançlar sağlar.

Tabii ki YÖK hangi siyasi grubun elinde ise, o yıllarda o grubun doçentleri mantar gibi her yerde biter. Örneğin FETÖ'nün 2005-2015 arasında neredeyse 5000'e yakın kişiyi doçent ve profesör ettiğini herkes bilir. Bu kişilerin önemli bir kısmı liyakatten yoksundur. Son dönemde ise **medyada yardımcı doçent olarak boy gösterme trendi başlamıştır.**

Biraz kafa yoralım. **Bir toplumda aydın duruşu ile örnek olması gereken okumuşlarının, doçent olabilmek için her yolu mubah görmesinin** nedenleri ne olabilir?

Hatırlayın. Özal ve liberal ekonomi ile para her şey olmuş ve markalı ürünleri kullanmak yaşantımızın bir parçası haline

gelmişti. Neredeyse 30 yıldır 'marka iyidir' mesajı ile beyinler yıkanmış ve insanlar markalara tapar hale getirilmişti.

Tüm bunlar olurken; üniversitelerimizdeki liyakatli akademisyenler iki kuruş maaşa talim ettirilmiş, bir yanlış konusunda toplumu uyarmak istediklerinde ise tepelerine YÖK sopası indirilmişti. Ki, hala indirilmektedir.

PARA HER ŞEY, AMA OKUMUŞLARDA YOKTU

Hatırlayın. Para her şeydi, ama o para ülkenin kaderini belirleyecek beyin takımında, yani akademisyenlerde yoktu. **Hatta çocuklarımızı yetiştiren öğretmenlerde ve devleti temsil eden memurlarda da yoktu.** Ama o dönemde, önemli bir kısmı yarı cahil olan tekstilcilerin kapısında iki Mercedes, iki cip yatıyordu. Devlete vergi vermek yerine şirkete araç alınıyor, hanımın ve çocuklarının altına veriliyor, yaktıkları benzin bile vergiden düşülüyordu.

En acısı ise, ülkemize cep telefonu, bilgisayar gibi ileri teknoloji ürünlerini üretmesi gereken akademisyenler ise, görevlerine AKBİL basarak gidiyordu. Özal sadece sistemi kurmakla kalmamış, 'benim memurum işini bilir' ve 'ben zenginleri severim' diyerek kaldırılmalarını bile döşemişti.

Herkesin bir yıkılma noktası vardı. En sonunda memur rüşvet alacak, öğretmen öğrencisine ders verecek duruma düşürülüyordu. **Geçim sıkıntısı yaşayan birçok idealist akademisyen, muayenehane açmak zorunda kalıyordu.** Paranın tatlı yüzü karşısında idealizmini kaybediyor ve sistemin bir parçası haline geliyordu.

Hatta bazıları etiksizlikte, esnaf sınıfını bile geride bırakıyordu. Verilen mesajlar aynı idi. 'Dünyaya bir kez geliyorsun... Ülkeyi sen mi kurtaracaksın... Onca yıl okumuşsun, iki paralık itibarın yok...'

Nihayetinde akademi idealizmini kaybediyor, **doçentliğe giden her yol mubah** anlayışı kazanıyordu. Sonrasında ise akademiye kullanılması gereken prof. ve doç. unvanları, halkın gözünü boyama aracı ve birer ticari meta haline getiriliyordu. En dip ise, özel üniversiteler döneminde başlıyordu.

ÖZEL HASTANE PATRONLUĞUNDAN TIP FAKÜLTESİ SAHİPLİĞİNE

Sonra özel hastaneler, özel tıp fakültelerine dönüştürülüyor ve patronları ise bir anda tıp fakültesi sahibi oluyordu. **İşte bu tıp fakülteleri patronu kadar etik, patronu kadar ahlaklı ve patronu kadar bilimsel amaçlara hizmet ediyordu.** Siz de bilirsiniz, patron için bilimin para kazandıran tarafı değerlidir.

Bu patronların bir de derneği vardı? OHSAD... Kimse onlara dokunamıyordu. **Doktorları lokma lokma yutuyorlardı. Tıpkı 1990'larda ki TÜSİAD gibi... Daha önemlisi ise, bu patronlar halkın neye taptığını biliyordu? Marka ve gösterişli mekanlara... O zaman ver coşkuyu...**

Bu şekilde birçok beş yıldızlı hastaneler açılıyor ve varoşların güzel kızlarına asgari ücretle hosteslik yaptırılıyordu. O kız çocuğu, bulunduğu semtte adının o hastane ile anılmasının prestiji nedeniyle, aldığı parayı bile umursamıyordu. O hastanelerde çalışan okumuş **doktorlar bile 'Acıbadem doktoruyum' diyerek göğsünü gererek gezerken,** bu kızların mutluluk halini siz düşünün...

İşte bu hastanelerde, müşterilerine ayrıcalıklı olduğu hissettirilirken, ezik olduğunu unutturacak bir hizmet sunuluyordu. **Beş yıldızlı hastanede, güzel hostesler çay ikram ediyor, doçent ve profesörler ise parasına amade ediliyordu.** Ona göre de ücretler alınıyordu.

Bu konuda esnaf sınıfını da suçlamamak gereklidir diye düşünüyorum. Çünkü Özal sonrası bir anda gelen fahiş karlar ve paranın getirdiği güç, onlara kendilerini ülkenin kralı zannettirmişti. Ne yapsın adamcağız? Markalı kıyafet giydiğinde ya da BMW'ye bindiğinde kendisini insan gibi hissediyordu. Acıbadem gibi hastanelere gidince ezikliğini unuttuyordu.

En kötüsü ise, biz okumuşların bu kara düzene, bu marka soytarılığına ayak uydurması idi. Tuz kokuyordu! Bu ise ülkeyi tamamen çürütüyor ve elle tutulacak bir değer bırakmıyordu.

ÖZEL HASTANELERDEKİ DOÇENTLERİN ÖNEMLİ BİR KISMI SAHTE

İşte bu kara düzen doktorları özel hastanelere kul ederken; patronlar hastanesine hastane, sermayesine sermaye ekliyordu. **Patron üniversite sahibi olduğundan, akademik unvanları da istediği gibi kullanıyordu.** Ki, hala da kullanmaya devam ediyorlar.

Peki nasıl kullanıyorlar?

Birincisi genç ve idealist kişilere yardımcı doçentlik verilerek... Bu kişileri 'seni doçent yapacağız' vaadi ile düşük ücretlerle çalıştırıyorlar. Ama bir süre sonra, bir bahaneyle işlerine son veriliyor ve yerlerine başkaları alınıyor.

İkincisi ise hastanelerindeki doktorlara bol keseden unvan dağıtarak... Son dönemde bu özel üniversitelerde yrd. doçent, doçent kadrolarının parayla satıldığı iddiaları mevcuttur. Bu iddialar çok ciddidir.

Peki bir özel üniversite neden SAĞLIK MESLEK YÜKSEK OKULU açar?

Yanıt... **O bölümün kadrolarını kendi hastanelerinde kullanmak için.** Siz özel bir hastanede çalışan bir uzman doktorsunuz. Patronunuzun sahibi olduğu sağlık meslek yüksek okulundan size yardımcı doçentlik kadrosu veriliyor. Hatta patronunuz

ile aranız iyi ise bir süre sonra doçent bile oluyorsunuz.

İşte şu son dönemde bu sağlık meslek yüksek okulu doçentlikleri, özel hastanelerin dahiliye, kadın doğum, cerrahi, ortopedi, üroloji gibi polikliniklerinin kapılarını süslemektedir.

Örneğin, Doç. Dr. Ahmet... **İçeride hizmet veren dahiliye uzmanı... Ama kapıda yazan Doç. unvanı ise hemşirelik bölümünden alınmış bir doçentlik...** Doktor kendisini dahiliye alanın doçenti olarak tanıtarak etik dışı kazançlar elde ediyor. Gelen hasta ise onları gerçek doçent zannediyor. Komşularına da şu doçent ve profesöre gittim diye övünüyor.

Psikiyatri alanında da aynı numara dönüyor. Psikoloji bölümünden doçentlik alınıyor. Ama psikiyatri doçenti olarak halka tanıtılıyor.

HEKİMLİK ETİĞİ UNUTULDU

En önemlisi ise, hekimlik etiği unutuluyordu. Hekimlik bir zanaattır. Zanaat kişiyi zengin etmez. Ancak ailesini geçindirir. Ama son 30-40 yılda yatları ve katları olan hekimler ortaya çıkmıştır. **İşte bu kişiler artık hekimliğin ticaretini yapan kişilerdir.** Etik çalışan bir hekimin bu paraları kazanması mümkün değildir.

Oysa bir hekimin gösterişli mekanları kullanarak hastaların gözünü boyaması ve fahiş ücretler alması da etik değildir. Hekim de bir insandır. Daha önemlisi önce insan, sonra hekim olmalıdır.

Halk cahil bırakılmış olabilir. Yaklaşık olarak 30-40 yıldır 'marka iyidir' mesajı ile beyinleri yıkanmış bir toplumun MARKA HASTANE düzenini talep etmesi normaldir.

Ama **bir hekim bu sahteliğin, soygun politikasının ve marka soytarılığının farkında olmalıdır.** En önemlisi bir hekim "eziksin ve eksiksin, benden beş yıldızlı hizmet aldığında kendini ezik hissetmeyeceksin ve eksikliğin düzelecek" mesajı veren marka hastanelerin soytarısı olamaz, olmamalıdır.

Gelinen bu noktada **bir hekim olarak iğneyi kendimize, çuvaldızı başkasına batıralım.**

Tamam. Patronlar baştan kokmuştur. Bu özel tıp fakültelerinde ve otel hastanelerde patron doymadan ne etik olur, ne de bilim... Peki kokan sadece patron mu?

Topluma örnek olması gereken kişiler, bu etik dışı unvanları, göğüslerini gererek nasıl taşıyabilirler ki? Başka alanın doçentliği ile insanları nasıl kandırabilirler?

Vicdan, etik... Hiç mi kalmadı?

Akademi çürüdü ve birkaç idealist dışında tüm okumuşlar koktu. Bir yandan YÖK'te jürisi ayarlanan siyasetin atadığı doçentler, diğer tarafta ise özel hastanelerde ki sahte doçentler...

Acı, ama gerçek...

Türkiye doçent ve profesör çöplüğüne döndü.

Ahmet Koyuncu

Odatv.com

Ahmet Koyuncu

odatv

arşiv

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VİDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

